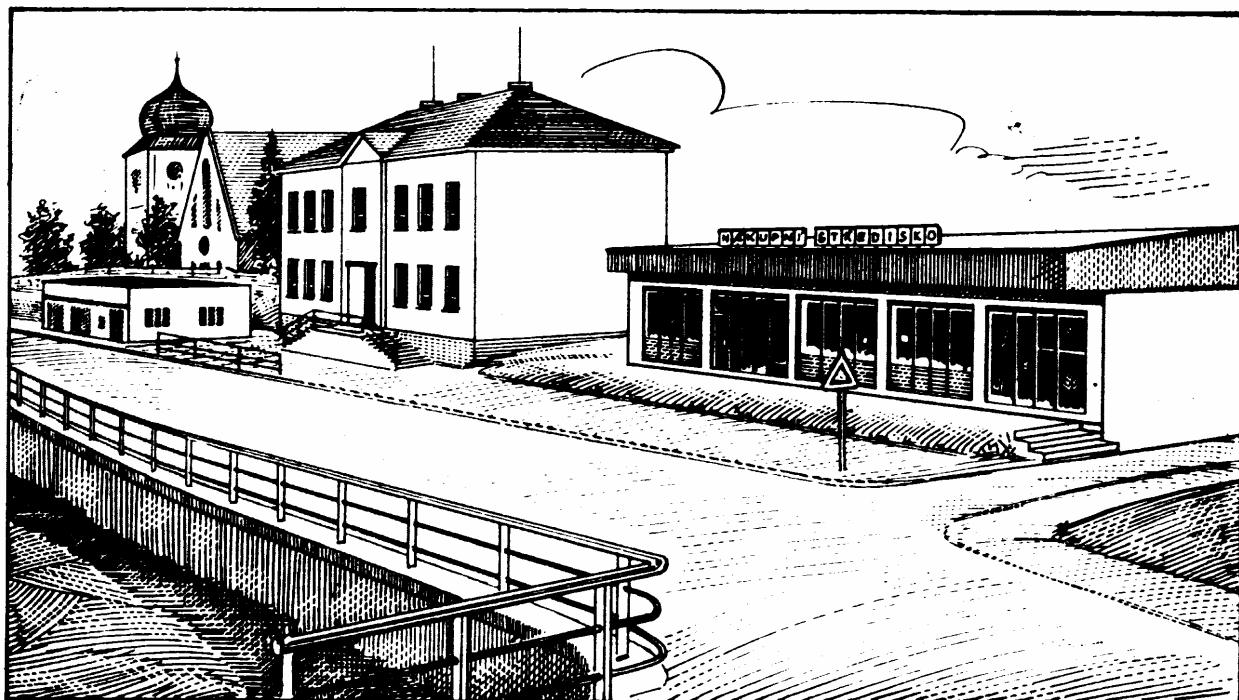

Sopotnický zpravodaj

Červenec 2006

č. 2006/3

Vydává: Obecní úřad Sopotnice

Slovo starosty	2
Z naší školy.....	3
Z naší mateřské školy	11
Obecní znak a prapor.....	14
Historický dokument	15
Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR 2006.....	18
Změna otvírací doby na poště v Sopotnici	18
První návštěva ministra v Sopotnici.....	18
Sopotnická dechovka koncertuje.....	19
Veřejná videoprojekce.....	20
Za paní učitelkou Ulvrovou.....	20
Ze sportu	22
Z turistiky	22
Fotbalové jaro se nepovedlo.....	23
Letošní zima lyžařům přála	24
S „CK tour Dušek“ na lyžích, na kolách i na lodích.....	25
Z naší historie	26
Sopotnická „měšťanka“ oslaví 60 let trvání	26
Z historie naší farnosti - 2. část	27

Slovo starosty

Vážení spoluobčané.

Uplynulo druhé čtvrtletí tohoto roku a my se opět skláníme nad stránkami Sopotnického zpravodaje.

V měsíci květnu jsem převzal v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR v Praze od předsedy poslanecké sněmovny pana Lubomíra Zaorálka dekret o udělení znaku a praporu naší obce. Tyto atributy jsou k prohlédnutí na obecním úřadu. Dále nás v měsíci květnu také navštívil ministr pro místní rozvoj pan Mgr. Radko Martínek. Prohlédl si náš rozestavěný dům čp. 239 (u Benešových), na který nám toto ministerstvo přispělo dotací. Po prohlídce stavby se pan ministr přemístil na hřiště, kde si prohlédl výstavbu kabin fotbalistů, na které nám přislíbil také finanční podporu. Poté poseděl s našimi občany. Po družné debatě a předání upomínkových dárků se s námi rozloučil a odjel na další svoji akci.

Jistě jste si také všimli, že nesvítí veřejné osvětlení. Ušetřené peníze jsme použili na opravu zimou nadměrně poničených cest. Vím, že opravy nejsou to nejlepší, ale vše se odvíjí právě od financí.

V měsíci červnu začala rekonstrukce elektroinstalace školní budovy. Předělávají se půda a první patro. Tato oprava nás bude stát letos asi 350 tisíc korun. Rekonstrukce by měla být hotova do konce prázdnin. Příští rok nás čeká oprava celého přízemí.

Za budovou fary se také připravuje odpočinkové hřiště pro děti.

Připomínám občanům, že od 1. července se provádí svoz komunálního odpadu již každou středu.

V těchto letních měsících bych Vám chtěl popřát hodně slunečných dní plné pohody, příjemně strávenou dovolenou a prázdniny.

Ladislav Martinec
starosta obce

Z naší školy

Den čarodějnic

V pátek 28. 4. 2006 navštívily v předstihu I. stupeň čarodějnice. Kam se poděly naše paní učitelky, nikdo netušil, ale pravda byla taková, že výuky se v tento den ujaly „čarodějnické baby“.

Děti psaly čarodějnický diktát, který byl také náležitě po „čarodějnicku“ ohodnocen, v matematice plnily „test pro vstup do klubu čarodějů“ a podobně.

Na závěr tohoto zvláštního dopoledne se v tělocvičně naší školy uskutečnil čarodějnický rej a baby slíbily, že se naše paní učitelky v pondělí vrátí mezi nás.

Výlet do Prahy

My, žáci 4. třídy, se v letošním školním roce učíme ve vlastivědě o jednotlivých oblastech naší vlasti. Část dubnových hodin byla věnována hlavnímu městu ČR – Praze. To byl důvod, proč jsme se s naší paní učitelkou do tohoto města rozjeli na exkurzi. Není přece nic lepšího, než na vlastní oči vidět to, o čem se učíme.

Naše putování začalo na Václavském náměstí, kde jsme si prohlédli sochu svatého Václava a Národní muzeum. Dále jsme pokračovali na Pražský hrad, kde jsme obdivovali chrám svatého Víta a byli jsme svědky slavnostní výměny hradní stráže. To se líbilo hlavně chlapcům. Naše kroky dále vedly přes Karlův most na Staroměstské náměstí, kde jsme si počkali na orloj a pokračovali k Národnímu divadlu. Závěr naší exkurze patřil návštěvě Petřína, kam jsme si vyjeli lanovkou, a tam na nás čekalo příjemné zakončení v podobě návštěvy bludiště a „zrcadel“. Znavení po celodenní túře jsme se všichni těšili domů. Ale výlet stál určitě za to!

Škola v přírodě 19. – 23. 6.

Téma „*Putujeme po světě*“ znamenalo pro žáky prvního stupně poznávání světadílů alternativními i klasickými metodami na chatě Ski klubu v Říčkách v Orlických horách. Kromě vyučování bylo téma obsaženo i v náplni her realizovaných vesměs v přírodě. Každý kontinent byl zastoupen nějakým výrazným prvkem. Evropu zastupoval evropský maraton po státech, Asii tradiční kultura, tedy zhotovování obrázků gejši, Afriku místní folklór –

černošské masky, Ameriku původní obyvatelstvo – výroba indiánské čelenky, píseň W. Daňka ‚Indiánská‘, Austrálii nejtýpější zvíře – děti si zkoušely klokaní skok. Výsledkem veškeré činnosti jsou ‚knihy‘, desky, do nichž byly dětem vloženy pracovní listy, diplomy i makety bankovek jednotlivých měn, kterými byly děti v rámci tříd hodnoceny. Současně probíhala i soutěž v bodování pořádku pokojů.

A na závěr jedna hodnotící ‚hláška‘: „Na celé škole v přírodě se mi nejvíc líbil kuchař.“

za I. stupeň P. Hubálková, H. Korábová, A. Kulhavá a H. Prachařová

ROZLOUČENÍ SE ŠKOLOU 2006

Již osmkrát připravili žáci a učitelé závěrečné vystoupení pro rodiče a veřejnost. Letos se prvně konalo v letním areálu u Šafářů. Dostalo název podle textu závěrečné písně ‚MÁ ŠKOLO, NASHLEDANOU!‘.

Program otevřely dívky z kroužku zobcových fléten směsí lidových písní v dvojhlasé úpravě.

Po úvodním slovu paní ředitelky školy následovalo roztomilé pásmo básniček a písniček v podání našich nejmenších žáčků 1. a 2. ročníku. Nechyběl ani taneček a ukázka práce nejmenších flétničkářů. 3. a 5. ročník si vzal na pomoc všechny žáky školy, kteří ovládají hru na nějaký hudební nástroj. S jejich pomocí děti připravili hudební podobu pohádky Lotrando a Zubejda se zajímavou kostýmovou výpravou. ‚Já už jdu‘ byl název svižného a vtipného cvičení žáků 4. ročníku. Následovala veršovaná pohádka O dvanácti měsíčkách, kterou zajímavým způsobem připravil 6. ročník. Svěží písnička Malé kotě spalo v botě vytvořila hudební podklad pro cvičení dětí ze školní družiny. 8. ročník využil výborných výsledků v recitaci a zdramatizoval scénku s využitím vítězných textů a zajímavě řešené opony.

Program uzavřel 7. ročník vlastní hrou Táborák a písní Má školo, nashledanou. Podařilo se mu navodit tu správnou prázdninovou náladu.

Závěr tradičně tvořilo rozloučení se 16 žáky 9. ročníku. Po slavnostním nástupu následovaly proslovy, květinové dary a symbolické předání klíčů od školy budoucím prvňáčkům. Pěkné počasí a hojná účast diváků přispěla k úspěchu celé akce. Její součástí byla také nabídka sborníčků prací žáků školy ‚SLOVEM, SLOVÍČKEM POHLADIT SE DÁ‘. Všechny výtisky byly prodány a výtěžek věnován na konto POMOZTE DĚTEM.

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na nácviku a zajištění ROZLOUČENÍ SE ŠKOLOU 2006.

Mgr. Eva Raková

COCA – COLA ŠKOLSKÝ POHÁR

Dne 19. 4. 2006 uspořádala ZŠ Sopotnice na místním hřišti fotbalový kvalifikační turnaj „COCA – COLY Školského poháru“. Soupeři naší školy byly ZŠ Horní Sloupnice a ZŠ Brandýs nad Orlicí. Hrál se systémem každý s každým, 2 x 25 minut.

Soupiska našeho týmu

V brance excelentní Jiří Martinec. Obranu tvořili stoper Radek Kalousek, obránci Václav Peterka, Libor Plíhal, Petr Krčmář. Zálohu dirigoval skvěle hrající Vojtěch Kovář s pomocí Ondřeje Sivaka a Pavla Kuběnky. Obranné valy nepřátel rozráželi útočníci Petr Pánik, Radek Doležal a Michal Beneš. Zapojili se i náhradníci Josef Křivinka, Lukáš Pinkava, Martin Pinkava, Jan Krčmář a Tomáš Blažek.

Celkové pořadí:

1. ZŠ Horní Sloupnice
2. ZŠ Sopotnice
3. ZŠ Brandýs nad Orlicí

Velký dík patří všem hráčům za velmi dobré výkony na hřišti a také místním fotbalistům za poskytnutí hřiště, sociálního zařízení a fotbalových dresů.

HOKEJBAL PROTI DROGÁM

Dne 20. 4. 2006 se hokejbalový výběr naší školy účastnil již 3. ročníku turnaje „Hokejbal proti drogám“ konaného v Letohradě a v České Třebové.

Za naši školu se turnaje účastnili – M. Beneš, T. Blažek (VII. třída), R. Kalousek, J. Martinec (VIII. třída), D. Bambas, O. Belko, R. Doležal, V. Kovář, J. Křivinka, P. Kuběnka, J. Ledr, P. Pánik, V. Vondráček (IX. třída).

Sopotnické družstvo skončilo na 10. – 15. místě v okrese.

Mgr. Bc. František Zeman

DOPRAVNÍ SOUTĚŽ

Za pěkného počasí se 4. 5. 2006 uskutečnilo školní kolo dopravní soutěže. Zúčastnilo se ho celkem 36 žáků 5. – 8. ročníku.

Většina žáků by si měla zopakovat pravidla silničního provozu, které je vždy při jízdě po silnici nutné dodržovat.

Do oblastního kola v Ústí nad Orlicí konaného 16. 5. 2006 postoupili:

I. kategorie

Jennifer Vítková
 Veronika Vávrová
 Martin Pinkava
 Štěpán Bukáček

II. kategorie

Markéta Plíhalová
 Aneta Panušová
 Jiří Martinec
 Jakub Hynek

Ing. Jarmila Bačová

ZÁVOD V PŘESPOLNÍM BĚHU

Dne 22. 5. 2006 se 11 žáků naší školy zúčastnilo 14. ročníku Běhu údolím J. A. Komenského v Brandýse nad Orlicí. Soutěž probíhala za krásného počasí v přírodním prostředí. Startovalo se systémem hromadného startu, kde občas docházelo ke strkanicím a kolizím. Bohužel i naši mladší chlapci zaplatili tuto nováčkovskou daň. Přesto se v silné konkurenci umístili na pěkných místech. Starší žáci běželi terénem 1600 m, mladší žáci 1200 m.

Starší závodníci (35 startujících)

6. Vojtěch Kovář (9.třída)
 8. Radek Doležal (9.třída)
 9. Jiří Martinec (8.třída)

Mladší závodníci (41 startujících)

12. Pavel Jariš (4.třída)
 13. Daniel Kovář (4.třída)
 18. Stanislav Beneš (5.třída)

POZNÁVEJ A CHRAŇ

Ke Dni Země proběhla přírodovědná soutěž „Poznávej a chraň“. V období od 6. 4. – 26. 5. 2006 žáci měli možnost určovat rostliny rodného kraje. Celkem se soutěže zúčastnilo 25 žáků.

Nejúspěšnější žáci

Jitka Plíhalová (7.třída)	103 bodů
Veronika Krejčířová (7.třída)	99 bodů
Lucie Makaloušová (7.třída)	99 bodů
Marcela Kočová (7.třída)	93 bodů
Barbora Martinková (7.třída)	90 bodů
Barbora Siegllová (7.třída)	87 bodů

Bc. Zuzana Šafářová

SBĚR STARÉHO PAPIÍRU

V dubnu a v květnu proběhl sběr starého papíru. Celkem bylo nasbíráno 7 246 kg starého papíru.

Nejlepší sběrači:

1. Petr Martinec (4.třída)	282 kg
2. Vojtěch Vondráček (9.třída)	241 kg
3. Pavel Janisch (8.třída)	225 kg
4. – 5. Stanislav Beneš (5.třída)	208 kg
4. – 5. Martin Vogl (1.třída)	208 kg

Ing. Jarmila Bačová

TURNAJ VE STOLNÍM TENISE

V první polovině června se konal turnaj ve stolním tenise určený pro žáky II. stupně „O přeborníka školy v ping – pongu“. Zúčastnilo se ho celkem 24 hráčů. Všichni soutěžící podali solidní výkony, které vyvrcholily ve velmi kvalitně odehraných zápasech o první tři místa.

Nejlepší hráči

Ondřej Sivak (7. třída)
Vojtěch Kovář (9. třída)
Tomáš Blažek (7. třída)

DĚJEPISNÁ SOUTĚŽ

Žáci ZŠ Sopotnice se účastnili krajské soutěže „Přemyslovci a jejich dědictví“ pořádané Východočeským muzeem Pardubice k 700. výročí vymření dynastie Přemyslovců po meči. Tým složený ze žáků sedmé třídy (M. Beneš, T. Blažek, K. Brožková, T. Kiselová, V. Krejčířová, B. Martinková, L. Pinkava, J. Plíhalová, B. Siegllová a L. Martincová) dosáhl vynikajícího výsledku, neboť se umístil na 7. místě z celkem 53 týmů. Do finále postupovalo pouze pět týmů.

Děkuji žákům za reprezentaci naší školy.

Mgr. Bc. František Zeman

ŠKOLNÍ VÝLETY

6. ročník se vydal na školní výlet 23. června. Navštívili jsme rozhlednu Kozlov v České Třebové, areál Hory a poutní místo – kostelík Ave Maria a krytý bazén s tobogánem.

Počasí nám přálo, výlet se vydařil.

Bc. Zuzana Šafářová

7. a 8. ročník uskutečnil ve dnech 20. – 22. června školní vlastivědné putování Máchovým krajem. Žáci si užili především koupání, ale nechyběly ani kulturní zážitky na zámku v Mnichově Hradišti. Dva nádherné večery ve sportovním areálu byly věnovány především plážovému volejbalu.

Zkrátka báječný a bezproblémový výlet plný pohody a sluníčka.

Mgr. Bc. František Zeman

FOTBALOVÝ TURNAJ

Dne 26. června 2006 se konal 1. ročník fotbalového turnaje „O pohár starosty obce Sopotnice“.

Účastnily se tři školy – ZŠ Lhoty u Potštejna, ZŠ Libchvy a ZŠ Sopotnice.

Velký dík patří celému našemu týmu, který hrál ve složení – D. Kovář, V. Peterka, T. Kiselová, M. Beneš, T. Blažek, J. Krčmář, O. Sivak, P. Krčmář, L. Plíhal, R. Kalousek, R. Doležal, P. Kuběnka, P. Pánik, V. Kovář a zvláště brankáři J. Martincovi.

Každá škola získala pohár, diplom a vítězové ze Sopotnice fotbalový míč v podobě sladkého melounu.

Děkuji Marku Horáčkovi za práci rozhodčího u všech zápasů, panu Pánikovi a Lukáši Remešovi za výkony pomezních rozhodčích, fotbalovému oddílu Sopotnice za poskytnutí dresů a veškerého potřebného zázemí a především starostovi obce, panu Ladislavu Martincovi, za záštitu celé akce a osobní účast na fotbalovém dopoledni.

Mgr. Bc. František Zeman

Sběr pomerančové kůry ve školním roce 2005 - 2006

31. května 2006 byl na naší škole ukončen již tradiční sběr pomerančové kůry. Celkem se ho zúčastnilo 22 žáků z prvního stupně, 5 žáků ze stupně druhého, paní učitelky a několik obyvatel Sopotnice.

Za osm měsíců bylo nasbíráno **54 900 g** suché pomerančové kůry.

Nejlepší sběrači dostali drobné odměny. Peníze, utržené za sběr kůry, budou použity pro děti.

Nejpilnější sběrači:

1. Jan Hledík	5 850 g
2. Kristýna Kopsová	5 740 g
3. Vojtěch Martinec	5 100 g
4. Martin Vogl	3 840 g
5. Eliška Vítková	3 580 g

Marcela Blažková

Ze školní družiny

I v posledním čtvrtletí školního roku na nás ve družině čekala spousta zajímavých činností. Když se počasí konečně umoudřilo. S radostí jsme vyráželi na vycházky do okolí Sopotnice , do lesa a samozřejmě i na hřiště.

V dubnu proběhla napínavá „Pexesiáda“ – soutěž o nejlepšího hráče pexesa, kterým se stala Nicoleta Volcov, na druhém místě se umístila Jindřiška Kiselová a na místě třetím Hanička Peterková.

V květnu jsme nezapomněli ani na maminky. K jejich svátku jsme vyrobili narcisky a soutěžili jsme o nejkrásnější portrét maminky. Kupodivu s přehledem zvítězili chlapi Patrik Podolský a Venda Jareš. Čest děvčat zachránila Nicoleta Volcov a Deniska Trejtnarová.

Mezi největší zážitky nepochybně patřila prohlídka kamionu, určeného pro mezinárodní dopravu tekutých potravin. Děti si mohly usednout za volant a dokonce i samy auto nastartovat.

Děkujeme panu řidiči Luboši Šafářovi , který i přes nepříznivé počasí nám prohlídku umožnil a trpělivě odpovídal na všetečné otázky dětí.

Po návratu ze školy v přírodě na nás čekalo vyhodnocení celoroční soutěže - „**Šikulka družiny**“. Prvních deset „šikulek „ dostalo zajímavé odměny a všechny děti nějaký pamlsek. Soutěž byla až do samého konce napínavá a jak dopadla ?

1. Kristýna Kopsová	70 pochval
2. Nicoleta Volcov	67
3. Jan Hledík	66
4. Václav Jareš	63
5. Hana Peterková	57

Také bych chtěla poděkovat všem , kteří nám darovali nepotřebný materiál , ať už to byly zbytky vlny, látek, krabičky, oblečení na panenky apod. Takto získaný materiál je využit pro práci s dětmi a je pro mne vítanou pomocí.

A na závěr něco pro zasmání – „ **perličky ze školní družiny**“:

„Dneska bude sněžit a taky by mělo deštít“

„Paní vychovatelko, to teda opravdu nechápu, proč vyrábíme ty ptáčky, když je všude ptačí chřipka.“

„Před velikonoce máme zelený čtvrtek, černý pátek a barevnou sobotu.“

Přeji všem dětem krásné prázdniny, rodičům pěknou dovolenou, hodně sluníčka a letní pohody.

Marcela Blažková

ZÁVĚREČNÉ SLOVO PANÍ ŘEDITELKY

Co nás čeká o prázdninách:

elektroinstalace a nové osvětlení v prvním poschodí,

vymalování tříd v prvním poschodí

školní pozemek o prázdninách bude přístupný žákům každé úterý od 7:³⁰ hodin do 9:³⁰ hodin

školní rok 2006 – 2007 začíná v pondělí 4. září 2006

Naše škola získala v programu Škola pro udržitelný život, který vyhláší Nadace Partnerství, Středisko ekologické výchovy SEVER a Ekocentrum Paleta v Pardubicích, příspěvek ve výši 57 000 Kč k vybudování Pavilonu klidu, odpočinku a poznání. Chceme zlepšit prostor nad farou, který patří obci. Obyvatelé obce i žáci místní školy budou mít možnost trávit volný čas v pěkně upraveném prostředí a pro žáky též vznikne možnost realizace výuky venku. Čeká nás nelehký úkol, ale věřím, že za dobré spolupráce rodičů a podpory místních sponzorů se dílo podaří.

Dovolte mi, abych poděkovala všem příznivcům školy, obci Sopotnice, rodičům a výboru KPDŠ za dobrou spolupráci ve školním roce 2005 - 2006.

Přeji všem žákům hezké prázdniny, pedagogickým pracovníkům a rodičům pěknou dovolenou.

Mgr. Věra Vašková
ředitelka školy

Z naší mateřské školy

Léto již nám směle hledí do oken, a další školní rok 2005/2006 již ukrajuje poslední dva měsíce.

Co všechno jsme ve školce prožily? **Z kulturní nabídky** jsme navštívili 4 divadelní představení v Ústí nad Orlicí: Čarodějnice a ženichové, Princové jsou na draka, Nebojte se strašidel, Tři čuníci. V mateřské škole nás navštívil: Kouzelník ve školce, Kabaret plný zábavy, Divadélko z pytlíčku s představením: Ham, a na místním hřišti jsme shlédli ukázky dravců.

Mezi **akce pořádané pro děti a jejich rodiče** patří:

Kurz výroby draků, po kterém následoval na Humparku I. ročník Drakiády; Cesta světlušek a broučků; Mikulášská nadílka; Vánoční slavnost a již tradiční Odpoledne s rodiči, které nám činí jen radost svou účastí ze strany rodičů, ale hlavně dětí, které k nám myslím chodí velmi rády.

Slavnosti pro děti:

Koleda Tří králů

Barevné dny - letos poprvé nás celý únor provázely barevné dny: ČERVENÝ, ZELENÝ, ŽLUTÝ a MODRÝ DEN. V tyto dny přišly děti do školky barevně oblečené pouze určenou barvou, celý den nás barva obklopovala nejenom na oblečení (včetně pí. učitelek), ale také při jídle, činnostech a při hrách, v písničkách, básničkách, i v pohádkách. Cílem těchto dnů bylo netradiční formou děti seznámit se základními barvami, jejich odstíny a světem plným barev, který nás denně obklopuje. Na zakončení barevných dnů nás čekal Karneval a Masopustní průvod.

Se zimním obdobím jsme se rozloučili: Vynášením Morény v Potštejně. První jarní měsíc jsme zahájili dnem NARUBY – APRÍL, který se nesl ve znamení žertů, legráček, ale také hádanek a kvízů. Na něj jsme navázali PYŽAMOVÝ DEN – též by se dal nazvat spací den. Děti přišly už od rána v pyžamu, stavěly si postýlky a jen se tak „válely“, při činnostech bylo hlavní náplní: předměty denní potřeby, co si oblékáme – vliv na zdraví, pochopení elementárních časových pojmů, částečná orientace v čase.

Duben je měsícem bezpečnosti, a tak nás čekala tradiční exkurze u Hasičského záchranného sboru v Hylvátech. Před velikonočními svátky jsme měli plné ruce práce se zdobením vajíček a pomlázky. Za odměnu již dlouho děti očekávaly hledání velikonočního zajíčka na školní zahradě.

19. dubna proběhl na místním hřišti v Sopotnici Kuličkový den, kdy jsme se věnovali oživení pravidel již zapomenuté hry. Celé dopoledne děti s chutí cvrnkaly hliněné kuličky do důlku, odměnou za toto zápolení jim byl

pytlíček s kuličkami a „hopík“.

Čarodějnický den děti čarovaly, vařily kouzelné lektvary, opékaly žabí stehýnka, házely koštětem, sbíraly kouzelné bylinky a mnoho dalšího, co patří k pravému čarodějnickému reji. V měsíci květnu bylo zvolené téma: „Kdo je moje rodinka? Já, tatínek a maminka“, s obsahem: já a moje rodina, struktura rodiny, vazby, funkce jednotlivých členů, jejich jména, rozdíl mezi mužem a ženou, mezi dospělými a dětmi, uvědomování si vývoje a změn, jak přicházíme na svět, společenské návyky, role v rodině, vytvářet pozitivní vztah k rodině. Díky velké ochotě a spolupráci rodičů, kdy někteří přes první rozpaky pochopili cíl a význam Svatebního týdne musím napsat, že tento týden patří mezi ty nejvydařenější, a děti na něj myslím budou rády vzpomínat. První den se nesl ve znamení zásnub, druhý den - loučení se svobodou, třetí den - velká příprava na svatební hostinu a očekávaný čtvrtý den byla svatba – děti přišly ve svatebním, proběhly poslední přípravy a obřad mohl začít. Nemohl chybět pan oddávající, svědci a tradiční zvyky, vše doprovázeno slavnostní hudbou. Na zakončení nesměla chybět svatební hostina, kterou si děti samy připravovaly. Slavnostní tabuli obohatil opravdový svatební dort, dětský šampus i svatební koláčky, které pro nás uchystaly naše ochotné paní kuchařky ze školní jídelny. Každé dítě si z mateřské školy tento den odnášelo nejenom spoustu zážitků, ale také tradiční rohový koláč od p. kuchařek, které připomněly dětem další z tradic, kdy děti měly za úkol doma sníst koláč pouze pod stolem.

Mezi výlety za poznáním patřila také návštěva města Letohrad, kde nás čekala v Novém Dvoře Unikátní stálá výstava FAUNA - panoptikum asi 110 vycpaných zvířat, ptáků a ryb v přírodní scénérii. Dále jsme navštívili expozici strašidel v místním městském sklepení.

V pátek 19.5. jsme k příležitosti svátku Dne matek přichystali Rodinnou zahradní slavnost, kde jsme popřáli maminkám k jejich svátku pásmem plným písniček, básniček a říkanek. Zároveň jsme měli příležitost slavnostně uspořádat pasování předškoláků mateřské školy na Školáky roku 2006, mezi které již nyní patří:

Albert Bostan	Aneta Lžičařová
Michaela Benešová	Tomáš Pinkava
Mykyta Cherkasmyn	Kristýna Remešová
Jakub Janeček	Karolína Sivaková.

Všem přejeme úspěšný a pohodový vstup do nové, velmi důležité etapy v jejich životě.

Na závěr děti s rodiči shlédly divadelní představení: O pejskovi a kočičce.

Dne 9. června se konal výlet s rodiči, tentokrát do ZOO Liberec. Na dlouhé cestě nás čekal myslím příjemný krátký odpočinek v přírodním areálu Šťastná Země, kde měly děti i rodiče možnost dostatečného pohybového vybití na průlezkách, skákadlech, pískovištích, houpadlech a skluzavkách. V ZOO většina rodičů s dětmi nevynechala dětský koutek, vláček či elektroautíčka, obchod s upomínkovými předměty, ale také kontaktní ZOO či připravený program: cvičení slonů, krmení a výcvik lachtanů. I přes počáteční obavy z dlouhé, únavné cesty se nám myslím opět výlet vydařil díky ochotě řidiče a dobré náladě rodičů, kterou nezkalila ani informace o technických problémech autobusu, na kterou již dnes vzpomínáme s úsměvem.

K příležitosti svátku Dne dětí jsme společně s dalšími 8 okolními školkami uspořádali 16. června 2006 Pohádkovou cestu do Litic s postavami z pohádek: loupežník, čarodějnice, vodník, kuchtík, král, drak, strážce brány i krásná princezna za účelem vysvobození zakleté princezny a nalezení zakopaného pokladu.

Ze čtvrtka 22. 6. na pátek 23. 6. 2006 jsem se všichni rozloučili se školním rokem – tradičním nocováním ve školce, které jsme dětem naplnili dílničkou pro šikulky, hledáním pokladu Loupežníka Fouska, diskotékou, společnou slavnostní večeří, noční stezkou odvahy, a v neposlední řadě pohádkou na dobrou noc.

Za celý školní rok 2005/2006 mi dovoluje poděkovat za finanční a věcné sponzorské dary, které nám právě umožnili organizaci některých akcí: p. Miloslav Janeba, p. Ladislav Horáček, p. Luděk Zeman, p. Petr Martinec, pí. Kateřina Martincová, pí. Radoslava Nováková, pí. Hana Vašátková, p. Marek Kopsa, pí. Dita Hájková, p. Miroslav Langr.

Velké díky za ochotu, nadšení, elán, ale hlavně za jejich každodenní práci patří všem zaměstnancům mateřské školy a školní jídelny, kteří se snaží ve spolupráci o bohatou náplň a spokojenost Vašich dětí.

Provoz o hlavních prázdninách:

MŠ uzavřena od soboty 1. července – do 30. července 2006. Provoz začíná 31.7. 2006.

Upozornění na omezení časové v uvedené termíny – od 6,15 do 15,15 hod.

ŠJ ve dnech 1.7. - 21.7. 2006 uzavřena, nevaří se.

Provoz bude zahájen od pondělí 24.7.2006.

Michaela Diblíková

Obecní znak a prapor

Ve čtvrtek 25. května 2006 ve 14:30 hod. se na základě pozvání předsedy poslanecké sněmovny dostavili Ladislav Martinec, starosta obce, Radoslava Nováková, členka rady a Josef Hradecký s kamerou do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v Praze na Malé Straně. Při slavnostním aktu převzali od předsedy Poslanecké sněmovny pana Lubomíra Zaorálka dekret o udělení znaku a vlajky obci Sopotnice. Jedná se o schválení předlohy /vzoru/.

První návrhy nechala obecní rada zpracovat od archiváře Jana Křivohlávka z Rovně v r. 2004. Vzorem bylo historické obecní pečetidlo. Po bližším seznámení se s heraldikou nechala rada na podzim r. 2005 zpracovat nový návrh od pana Velebného z Ústí nad Orlicí.

Vítěznou verzi obecního znaku a praporu navrhl a vytvořil heraldik pan Velebný z Ústí nad Orlicí, firma Velebný & Fam s.r.o.. Znak obsahuje nejdůležitější symboly z historie obce. Základem znaku je modrý štít se stříbro-červenou vlnitou patou. To symbolizuje tekoucí vodu a zároveň mluvící znamení názvu obce, jenž je odvozený od sopotů – pramenů nebo přejí. V rozích jsou umístěny stříbro-červené šindele. Tyto barvy symbolizují Drslavce, kolonizátory a zakladatele potštejského panství včetně Sopotnice. Drslavci měli ve znaku stříbrný štít se třemi červenými šikmými pruhy. Nad patou je stříbrný poříz se zlatými rukojetmi. Nad pořízem je zkříženě zlatá sekerka a zlatý struh se stříbrnými topůrky. Toto šindelářské náradí je umístěno na starém obecním pečetidle z roku 1771 a symbolizuje v té době rozšířenou řemeslnou výrobu v obci. Nad náradím je posazeno zlaté říšské jablko s třemi červenými kameny. Říšské jablko patří mezi symboly královské moci. Králem byl také svatý Zikmund, patron sopotnického kostela. Kostel s věží tvoří dominantu obce a v životě obyvatel měl vždy důležitou roli. U kostela byla zřízena fara i pro okolní vesnice, proto se dá předpokládat, že Sopotnice měla na panství důležitou roli.

Poznámka: v heraldice se u znaků místo barev bílá a žlutá používají stříbrná a zlatá.

Na obecním praporu jsou umístěny stejné symboly. Obecní znak i prapor jsou dobrým příspěvkem k propagaci obce Sopotnice.

Karel Novák st.

Historický dokument

Dle historických pramenů je jedním z nejstarších zápisů, týkajících se obce Sopotnice, kupní smlouva ze dne 14. dubna 1356, která dokládá koupi potštejnského panství císařem a králem Karlem IV. od Jana /Ješka/ z Potštejna. V této smlouvě jsou vyjmenovány všechny vesnice, které patřily k potštejnskému panství. Po dohodě se starostou jsem se rozhodl získat kopii tohoto dokumentu pro naši obec. Historik pan doc. František Musil, CSc. z Ústí nad Orlicí mi sdělil, že tento dokument se nachází v knize tzv. kopiáři, který je v majetku Roudnické lobkowiczské knihovny /dále jen RLK/. Protože podléhá zákonu o archivnictví, je toto dílo součástí **Roudnického lobkowiczského archivu, uloženém ve Státním oblastním archivu Litoměřice – pobočka Žitenice**. Na základě jednání se správcem RLK byla uzavřena smlouva mezi OÚ Sopotnice a panem Martinem Lobkowicz, zámek Nelahozeves. Na základě této smlouvy bylo možné získat fotokopii výše uvedeného zápisu z kopiáře a zveřejnit jej v Sopotnickém zpravodaji.

Kopiář je kniha, v níž jsou zhotoveny opisy důležitých listin, časově řazených za sebou. Roudnický kopiář Korunního archivu vznikl ve Vratislavi na radnici v průběhu husitských válek a to jako opis již předtím vzniklého kopiáře. V té době nebylo v Praze bezpečno, proto byly veškeré listiny, nacházející se v královské kanceláři odvezeny do Vratislavi. Kopiář se původně nazýval Vratislavský kopiář podle místa vzniku. Později se stal součástí Roudnické lobkowiczské knihovny a je nyní nazýván Roudnický kopiář. Kopiář nemá na svých deskách uveden žádný název, ani autora /písaře/ ani rok pořízení. Jeho rozměry jsou 22x33 cm a obsahuje 617 stran zápisů. Zápisy jsou psány latinsky. V archivu je uložen pod signaturou VI Fb 5. Bližší informace lze získat v pojednání o kopiáři pod titulem: Archív koruny české, 1.díl, Dějiny archivu, napsal Rudolf Koss v Praze 1939. Celý kopiář byl také vydán tiskem v edici B. Mendlem v Praze r. 1928.

Karel Novák st.

Kopie nejstarší zmínky o naší obci je přiložena na prostředním dvoulistu zpravodaje. Sopotnice je zmiňována ve 2. odstavci.

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR 2006

Ve dnech 2. a 3. června 2006 se konaly volby do Poslanecké sněmovny. V Pardubickém kraji se o přízeň voličů ucházeli kandidáti celkem z 19-ti politických stran. V obci řídila průběh voleb volební komise ve složení Dáša Lukešová, Kamila Javorski, Marie Martincová, Anna Vondráčková a Karel Novák st.. Ve volební místnosti na Obecním úřadě dali občané 497 platných hlasů ze 729-ti zapsaných voličů. Účast byla 68 %. Nejvíce hlasů v obci získali kandidáti ČSSD – 37 %, dále ODS – 27 %, KDU-ČSL – 12 %, KSČM – 9 %, Strany zelených - 6 %. Ostatní strany získaly méně než 5 % hlasů.

K. Novák st.

Změna otvírací doby na poště v Sopotnici

Česká pošta v Sopotnici oznamuje, že od 1. 7. dochází ke změně hodin pro veřejnost.

Pondělí	8.00 - 10.00, 13.15 - 15.15
Úterý	8.00 - 10.00,
Středa	8.00 - 10.00, 13.15 - 15.15, 15.45 - 16.30
Čtvrtek	8.00 - 10.00, 13.15 - 15.15
Pátek	8.00 - 10.00, 13.15 - 15.15

První návštěva ministra v Sopotnici

Od roku 2002 naší obec pravidelně navštěvoval nebo se s námi setkával pan poslanec Radko Martínek. Nezapomněl na nás ani po svém zvolení ministrem pro místní rozvoj.

Počátkem února jsem proto pozvala ministra pro místní rozvoj pana Radko Martíňka na 34. ročník Pochodu přes tři hrady. Na uvedený den měl bohužel 5 setkání od Moravské Třebové až po Holice a pochodu se zúčastnil dopoledne na kontrole v Liticích. Už cestou do Litic byl překvapen velkým množstvím účastníků a na místě pochválil dokonalou organizaci akce. Hned následující týden nám sám nabídl návštěvu přímo v Sopotnici. Toto setkání se uskutečnilo v pátek 26. května v 15. hodin na hřišti jako setkání občanů s

členem vlády, ministrem pro místní rozvoj, členem ČSSD a opětovným kandidátem do poslanecké sněmovny panem Radko Martínkem. Nejdříve si pan ministr prohlédl probíhající adaptaci bytového domu U Benešů, na kterou jsme získali dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj a na hřišti rozestavěné kabiny fotbalového oddílu, kde nám přislíbil pomoc při získání dotace. Na hřišti, kde probíhal trénink fotbalistů, jej uvítal starosta obce pan Ladislav Martinec a členové rady. Potom besedoval s přítomnými občany a znovu pochválil organizaci Pochodu přes tři hrady. Všem zahrála Sopotnická dechovka, pan ministr každému hudebníkovi podal ruku a ocenil profesionální výkon. Pivo i párky byly za lidovou cenu 10,-Kč. Ministrovi se právě blížilo kulaté životní jubileum 50 let. Místostarostka obce, paní Jitka Kubová, mu předala dort "padesátku" od naší cukrářky paní Vilmy Martinové a osobní portrét, který namalovala paní Blanka Kaločová z Rychnova nad Kněžnou. Byli jsme prvními gratulanty a ministr byl velice překvapen. Dort osobně rozkrájel a na místě rozdál. Ti, co si nenašli na návštěvu ministra čas, přišli o pěkný zážitek. Asi po dvou hodinách se Radko Martínek rozloučil, poděkoval za dárek a odjel do Dolní Dobrouče.

Radoslava Nováková.

Sopotnická dechovka koncertuje

Od loňských oslav 200 let dechové hudby v Sopotnici uplynul rok a naše dechovka má za sebou několik úspěšných vystoupení a na další má pozvání. Zdá se, že to, co bylo cílem oslav, totiž renesance sopotnické dechové hudby, se podařilo.

V Doudlebách nad Orlicí vyhrávala Sopotnická dechovka v neděli 30. dubna 2006. Vystoupení se konalo ve velkém, vytápěném stanu na místním hřišti před návštěvou více než stovky milovníků dechovky.

V Sopotnici se naše dechovka představila letos již dvakrát. V pátek 26. května 2006 vyhrávala na místním hřišti při návštěvě ministra Radko Martinka.

Odpoledne s dechovkou se uskutečnilo v neděli 4. června 2006 v letním areálu hostince U Šafářů za přítomnosti více než stovky posluchačů, které neodradilo ani velmi chladné počasí a nebezpečí deště. Poslech dobře provedených skladeb a vystoupení skupiny mažoretok Berušky jim vynahradilo tu trochu nepohodlí. Mažoretky se představily ve třech skupinách. Vedle těch dospělých, které u nás vystoupily již loni, se

představily i dvě skupiny začínajících mažoretek. Zvláště vystoupení těch nejmladších, ještě předškolního věku, bylo velmi roztomilé.

Sopotnická dechovka absolvovala několik dalších vystoupení.

V Ústí nad Orlicí vystoupila v neděli 18. června 2006 na Mírovém náměstí v rámci městské slavnosti „Ústí nad Orlicí 2006“ – Město v pohybu.

V Brandýse nad Orlicí koncertovali naši hudebníci v neděli 25. června 2006 v rámci 14. ročníku hudebních slavností a akce Vítání léta. Na tamním náměstí spolu s nimi vystoupily Brandýské mažoretky.

Na další neděli, 2. července 2006, mají sopotničtí muzikanti pozvání k vystoupení v **Hnátnici**.

mc

Veřejná videoprojekce

Osvětová beseda připravila další promítání amatérských filmů a videozáznamů ze života obce, které již řadu let natáčí Josef Hradecký. Promítání se uskutečnilo ve čtvrtek 27. dubna 2006 v zasedací místnosti obecního úřadu před třiceti diváky. Promítalo se opět na plátno, což je pro diváka lepší. V devadesátiminutovém pořadu shlédli návštěvníci snímky Vodní rodeo v Sopotnici, 33. ročník pochodu Přes tři hrady 2005, Jak se točí „Natoč to !“, Plynofikace školy a snímek Sopotnice v krajkách, natočený při vernisáži poslední výstavy.

Další promítání je plánováno na polovinu prázdnin. Bude to 16. Festival amatérských filmů u Hradecků na zahradě.

Za paní učitelkou Ulvrovou

Ve středu 17. května 2006 jsme se rozloučili na hřbitově „U Marečka“ v Potštejně s paní učitelkou Ludmilou Ulvrovou. Odešla náhle ve věku nedožitých 91 let.

Paní učitelka Ulvrová působila na sopotnické škole 18 let od roku 1945 do roku 1963, kdy přešla na školu v Potštejně, kam se s rodinou přestěhovali.

V Sopotnici působila na 1. stupni základní školy, byla veřejně činná ve Výboru žen a Svazu žen i v Červeném kříži. Stála též u zrodu Sopotnického

zpravodaje. Byla známá jako básnířka, když sepsala mnoho veršovaných gratulací k různým životním příležitostem spoluobčanů. Se školními dětmi nacvičovala divadelní představení a psala pro ně scénky na školní besídky.

Do posledních dnů svého plodného života byla čilá a zajímala se o dění v Potštejně i v Sopotnici. Čest její památce.

mc

Ze sportu

Z turistiky ...

Zahájení turistické sezóny v regionu Ústeckoorlicko uspořádal odbor KČT TJ Sopotnice v neděli 9. dubna 2006 ve spolupráci s Ústavem sociální péče na Žampachu. V areálu tamního Domova pod hradem se sešlo, navzdory deštivému počasí, na 350 organizovaných i neorganizovaných turistů, kteří přivítali jaro a symbolicky tak zahájili období výletů do přírody. Vyhrávala skupina Melody Ranch, o občerstvení se postarali zaměstnanci Domova, účastníci zdařilé akce si odnesli Pamětní listy a organizátoři sklidili pochvalu. Akce se zúčastnili dvacet tři občané ze Sopotnice.

Slavnostní otevření nové rozhledny ve Vrbici se konalo za pěkného počasí, ale horšího rozhledu v sobotu 15. dubna 2006. Mezi více než patnácti stovkami účastníků bylo též mnoho občanů Sopotnice.

34. roč. pochodu Přes tři hrady a 22. roč. cyklojízdy Přes tři hrady na kole byl letos opět mimořádně úspěšný. Proběhl v sobotu 6. května 2006 za krásného počasí a za velkého zájmu turistů. Prezentovalo se jich **3 521**, z toho na pěších trasách 2 656 a cyklistů se přihlásilo **865**, což představuje novou rekordní účast.

Na hřišti v Sopotnici vyhrávala profesionální hudební skupina NIGHT AND DAY BAND z Brna (stejná jako loni), svůj stánek tam rozložila firma Coca-Cola, Oborová zdravotní pojišťovna a další prodejci, kteří nabízeli účastníkům svůj sortiment. O občerstvení hladových a žíznivých turistů se vzorně postarali naši fotbalisté.

Na kontrole v Liticích asi hodinu razítkoval pochodní lístky ministr Radko Martínek, pochodu se zúčastnila na trase 15 km senátorka Václava Domšová. Kontrolu na Žampachu zajistil ke spokojenosti turistů Domov pod hradem.

České dráhy posílily v den pochodu osobní vlakové spoje a zařídily mimořádné zastavení tří spěšných vlaků na zastávce Sopotnice. Vyšly tak vstříc zájmu početných účastníků, směřujících na pochod.

Spokojení účastníci i pořadatelé se už nyní těší na příští 35. ročník pochodu a 23. ročník cyklojízdy. Bude se konat v tradičním termínu, konkrétně 5. května 2007.

4. ročník cyklojízdy Ličenské kolečko pořádal odbor KČT TJ Sopotnice v Ličně na okrese Rychnov nad Kněžnou za krásného počasí v sobotu 20. května 2006 ve spolupráci s tamním obecním úřadem a místní TJ Sokol. Pro účastníky, jichž se letos sjelo 209, bylo připraveno pět tras silničních od 20 do 100 km a jedna trasa pro horská kola. Patnáct vylosovaných cyklistů obdrželo pěkné ceny, věnované sponzory. Všichni ostatní úspěšní cykloturisté si odnesli diplomy a medaile. Zájem o účast na této cykloakci rok od roku stoupá.

mc

Fotbalové jaro se nepovedlo

Ačkoli se zdálo, že naši fotbalisté jsou na jarní část okresního přeboru II. třídy dobře připraveni, jarní bilance výsledků je žalostná a konečné postavení v tabulce nedůstojné.

Po podzimu drželo naše mužstvo slibné třetí místo se ztrátou pouhých tří bodů na obě první mužstva. V konečné bilanci klesli sopotničtí až na 10. místo, když na jaře dokázali zvítězit pouze dvakrát, dvakrát remizovat a sedmkrát odešli ze hřiště poraženi. Nepomohlo ani 9 vstřelených branek nejlepšího střelce jara Mašanského.

Přehled odehraných mistrovských utkání

16. dubna	: Sopotnice – Sruby	1:2 (0:0)
23. dubna	: Červená Voda - Sopotnice	4:3 (3:0)
30. dubna	: Sopotnice – Verměřovice	1:1 (0:1)
7. května	: Luková – Sopotnice	0:4 (0:1)
8. května	: Tatenice – Sopotnice	3:0 (1:0)
14. května	: Sopotnice – Jablonné	0:2 (0:1)
21. května	: Těchonín – Sopotnice	1:4 (1:0)
28. května	: Sopotnice – Mistrovice	1:4 (0:1)
4. června	: Lanškroun B – Sopotnice	2:2 (2:1)
11. června	: Sopotnice – Albrechtice	3:4 (2:2)
17. června	: Kerhartice – Sopotnice	5:2 (5:2) nedohráno pro bouřku

Konečná tabulka okresního přeboru II. třídy

1. Verměřovice	19	3	4	58:29	60
2. Lanškroun B	16	7	3	58:27	55
3. Mistrovice	14	4	8	57:44	46
4. Jablonné	13	6	7	61:33	45
5. Tatenice	11	7	8	50:40	40
6. Červená Voda	12	4	10	43:38	40
7. Sloupnice	9	11	6	45:36	38
8. Kerhartice	11	5	10	53:44	38
9. Sruby	11	3	12	55:52	36
10. SOPOTNICE	10	6	10	55:53	36
11. Luková	7	5	14	34:64	26
12. Albrechtice	7	3	16	45:59	24
13. Němčice	5	1	20	26:73	16
14. Těchonín	3	3	20	20:68	12

Verměřovice postupují do krajské I.B třídy a Těchonín sestupuje do okresní III. třídy.

Ze III. třídy postoupí do II. třídy Brandýs nad Orlicí a z krajské I.B třídy sestoupí Rybník.

Letošní zima lyžařům přála ...

Dlouhá lyžařská sezóna skončila a SK Humparek Sopotnice svolal na sobotu 29. dubna 2006 valnou hromadu. Za přítomnosti 46 členů provedl výbor klubu bilanci sezóny.

Na Humparku se lyžovalo celkem 58 dní (246 hodin). Provoz byl zahájen 27. prosince 2005 a ukončen 19. března 2006. Vlekem bylo za tuto dobu přepraveno 25 100 lyžařů. Oproti loňské sezóně je to však méně, ačkoli loni byla sezóna kratší. Provoz vleku probíhal bez závažnějších závad. Průměrná výška sněhu na svahu byla 90 cm. Při lyžování došlo ke třem vážnějším úrazům, které si vyžádaly lékařské ošetření.

Na Humparku se konaly čtyři zábavní a sportovní akce, o nichž SZ informoval podrobně v minulém čísle.

Zima sice skončila a sníh na Humparku vystřídala zelená tráva, ale naši lyžaři si neodpočinou. Plán na rok 2006 a příprava na novou sezónu jim velí nezahálet. Chystají se další úpravy v areálu, připravují se další akce. Brigádnická povinnost pro členy klubu je neúprosná. Léto tak rychle uběhne

a zima se zeptá, co lyžaři v létě dělali. Věříme, že budou schopni odpovědět, že nezahláleli a že jsou na novou sezónu dobře připraveni.

mc

S „CK tour Dušek“ na lyžích, na kolách i na lodích

Turistické aktivity p. Josefa Duška v prvním půlroce 2006 směřovaly za sněhem do hor, na Divokou Orlici a také za vínem na jižní Moravu.

28. ledna 2006 zájezd do Jizerských hor. Za krásného zimního počasí absolvovalo 46 účastníků zájezdu lyžařskou túru v délce 25 km na trase Jizerka-Smědava-Knajpa-Krásná Máří-Nová Louka-Bedřichov.

25. února 2006 lyžařský zájezd do Krkonoš. Na trase 28 km dlouhé mezi Pomezními boudami-Lysečinami-Rýchorskou boudou - Babím - Vebrovkou a Trutnovem se 44 lyžařů trápilo za nepříznivého počasí, zejména na posledním zledovatělém úseku.

16. dubna 2006 opět Krkonoše. Zájezd pro trénované lyžaře, původně zamýšlený jako opalovací, se změnil v namáhavou túru pro 30 statečných. Cestou 14 km dlouhou z Pece pod Sněžkou, přes Výrovku, Bufet na rozcestí, Lesní boudu zpět do Pece pod Sněžkou provázeli účastníky sníh, slunce, dešť i vítr. Špatné počasí však nic neubralo na dobré náladě lyžařů.

13. května 2006 sjezd Divoké Orlice na pramicích a raftech. Této tradiční akce se ze Sopotnice zúčastnilo pět členů, ze Žamberka tři a z Potštejna jeden.

15. až 18. června 2006 cykloakce „Vinné stezky jižní Moravy“. Již popáté se vydalo šest milovníků cyklistiky a také dobrého vína na oblíbený výlet. Projeli značnou část Moravy, navštívili tři sklípky, po moravsku „búdy“, a najezdili na kolách 220 km.

1. den : Do České Třebové na kolách, vlakem přes Brno do Kyjova a dále už jen na kolách do Bukovan (větrný mlýn), Vlkoše (vinný sklípek).

2. den : Z Vlkoše do Vracova, Bzence, Moravského Písku, Veselí, Blatnice, Hroznové Lhoty, Strážnice a Perova (vinné sklípky na seznamu UNESCO).

3. den : Ratíškovice, Dubňany, Mutěnice (sklípky), Terezín, Bořetice (sklípky), Němčičky

4. den : Boleratice, Těšany, Telnice, Tuřany, Brno. Z Brna návrat domů vlakem.

Akce se velmi vydařila, počasí krásné, nálada výborná a vínečko také!

jd

Z naší historie

Sopotnická „měšťanka“ oslaví 60 let trvání

(dokončení z minulého čísla)

Po půlroce vyučování však nastaly znovu komplikace. Počátkem března 1947 se rozšířila po obci zpráva, že trvání měšťanské školy v Sopotnici je ohroženo. Zprávy byly sice poplašné, ale hodnověrné. V Bohousové se totiž sešla zvláštní komise okresu žamberského, zemské školní rady a ministerstva školství, která měla zajistit Bohousové zřízení měšťanky. Mimo to dva členové zemského národního výboru v Praze důvěrně oznamovali, že v Sopotnici bude měšťanka od prázdnin zrušena a zřízena v Českých Libchavách. Bylo nutno jednat. Tři členové MNV odebrali se do České Rybné, aby zajistili návštěvu rybenských dětí do sopotnické školy. Odešli se sliby a nadějemi. Druhého dne však došel z Rybné úřední přípis, že pokud bude měšťanka zřízena v Bohousové, budou jejich děti chodit do této školy.

Dne 11 března 1947 odjeli do Prahy okresní školní inspektor Nouza, ředitel měšťanské školy Hrobař a řídící učitel v.v. Frydrych, aby přímo u zemské školní rady a na ministerstvu školství a osvěty získali přesné a správné informace. Bylo jim slíbeno, že nová komise, která bude vyslána oběma nejvyššími školními úřady z Prahy, sama na místě rozhodne o umístění měšťanské školy. Ujistili deputaci, že největší naději má Sopotnice. Do týdne podal okresní školní inspektor Nouza žádost o ustavení měšťanské školy v Sopotnici, jako školy definitivní a současně obvodové (újezdní).

Dne 18. března odjela do Prahy jiná deputace, kterou tvořili předseda MNV Sejkora, obchodník Frant. Martinec 172 a ing. Lier z ONV Rychnov nad Kněžnou. U ministerstva veřejných prací žádali o povolení na stavbu silnice Sopotnice – Česká Rybná.

Ve čtvrtek 29. května 1947 se konala ohlášená šetření o tom, kde má být ustanovena obvodová měšťanská škola. Žádaly o ni obce : Sopotnice, Potštejn, České Libchavy, Bohousová a Malé Lhoty. Z ministerstva byl do komise delegován vrchní rada Dyk, zemskou školní radu zastupoval inspektor Votruba. Do komise se dostavili František Martinec, zemský poslanec a člen zemské školní rady, Josef Mojžíš, čl. vikář, jako osvětový referent ONV, okresní inspektoři rychnovský, ústecký a žamberský, tři okresní technici, tři okresní lékaři a zástupci okolních obcí, ucházejících se o zřízení měšťanky.

Po příjezdu komise se odebrali všichni do školy. Prošli všechny třídy a vrchní rada Dyk si zjistil počet žáků místních i přespolních, kteří navštěvují zdejší měšťanku. Celkem bylo přítomno 97 žáků. Prohlédl i celou budovu, poznatky si zapsal a přiložil ke spisům.

Nato se v hostinci u Blohonů konala společná schůze všech členů komise. V úvodu bylo sděleno, že vzhledem k finanční situaci státu budou měšťanské školy zřizovány v obcích, které mají největší počet dětí školou povinných a tam, kde počet žáků dosáhne čísla 100, nebo dokonce 120. Pro zřízení újezdní měšťanské školy v Sopotnici se vyslovili mimo místních delegátů jen delegáti z České Rybné s výhradou, když nebude měšťanská škola v Bohousové a delegáti z Polomi, nebude-li měšťanská škola v Malé Lhotě. Odpoledne odjeli členové komise i se zástupci jednotlivých obcí do Bohousové.

Zde zápisy o zřízení měšťanky v obecní kronice končí. Neuvádí se, zda se podobné šetření konalo i ve zbývajících obcích, ani jaký byl konečný verdikt komise. Vzhledem k tomu, že měšťanská škola existuje v Sopotnici dodnes už 60 let a ve zmiňovaných obcích není, lze předpokládat, že rozhodnutí komise ve prospěch Sopotnice bylo nadmíru příznivé. Můžeme jen doufat, že současní představitelé obce by v případě nutnosti postupovali stejně obětavě jako jejich předchůdci před šedesáti lety a usilovali o zachování 2. stupně základní školy v naší obci.

Podle obecní kroniky Miloslav Coufal

Z historie naší farnosti - 2. část

FARÁŘ JOSEF BEZDÍČEK

Zatímco Vaiglovo působení na sopotnické kolatuře občas připomínalo historiky z povídek Slovácko sa soudí, s jeho nástupcem přišel radikální obrat. Farní kronika, kterou má farář povinnost vést přestává být hromaděním nářků na farníky, patronátní úřad i obec a zaznamenává tahanice, které se točí (jak jinak) zase okolo peněz, tentokrát však na generální opravu kostela, která Vaiglovi neprošla.

Přijměte tedy pozvání na novou exkurzi do časů, které v obci už nikdo nepamatuje a milou vzpomínku na sedlácké furianty. Jako památka na ně tu zůstala jen farní kronika (chcete-li do ní nahlédnout, nedejte se odradit SOKA Ústí nad Orlicí, opravdu ji tam mají, i když to občas nechtějí přiznat), zápisy z jednání obecního zastupitelstva (mají je tamtéž) a kostel. Ten si můžete prohlédnout v místě. Archiválie jsou po uplynutí určitého časového limitu

(obyčejně jsou blokovány na dobu zhruba 50 let, aby se předešlo neshodám s osobami, o nichž se zmiňují, poté se předpokládá, že veškeré události jsou „promlčeny“) zájemcům přístupné v badatelně konkrétního archivu.

Tak tedy, co bylo dál? 27. ledna 1902 nastupuje do úřadu faráře kaplan z Kostelce nad Orlicí pan Josef Bezdíček.

Josef Bezdíček je v době svého nástupu pětatřicetiletým mladým mužem. V Sopotnici se stane takřka legendární postavou své doby. Odejde jako třiaosmdesátiletý starý pán v roce 1950. Po roce 1945 převezme agendu patronátního úřadu po hraběti Františku Dobřenském z Dobřenic obviněném z kolaborace.

Narodil se 30. 12. 1867 ve Srubech u Vysokého Mýta a ze Sopotnice si ho odvede až smrt. Je pohřben na zdejším hřbitově ve společném hrobě se svým nástupcem farářem Nováčkem.

Zapojuje se do obecních jednání, dbá na mravnost a pořádek v obci. Netrpí postávání mezi bohoslužbami u kříže před kostelem a kouření, prosazuje si tu vyvěšení tabulky se zákazem pod pokutou 4 K. Ve vzpomínkách pamětníků vystupuje jako energický správce svých katolických oveček. Neváhal klukům ministrantům hrajícím v nepřítomnosti faráře před mší v kostele na schovávanou uštedřit záhlavec; zajít mezi své farníky do hospody na pivo, hrát karty se známými „strejci“. Oblečený chodil prý jako sedlák, ve vysokých botách, v rajtkách a jako sedlák a hospodář se choval. Na faře se držel dobytek a koně, podle potřeby zapřahaní do kočáru i do ruchadla, a vůbec celé hospodářství. V obecním archivu je fotografie, která to jednoznačně dokazuje. Jeho miláčkem byl veliký bernardýn, který se mu velice zalíbil u Diblíků v „jedenáctce“. Pes s ním chodíval do kostela a čekal na Bezdíčka v sakristii. Silně se zasazuje o opravu kostela. Od těch posledních neuběhlo ještě ani deset let.

Důstojný pán Josef Bezdíček umírá 17. 11. 1950 podle úmrtního listu na rakovinu plic po 60 letech kněžské služby. Ironií je, že prý nekouřil.

Po jeho smrti nastala doba, která katolické církvi v nejmenším nepřála a dozor obávané StB pocítil i nový správce farnosti.

„Bál jsem se, že vše bude odloženo ad kalendas martias - a běhal jsem od Petra k Pilátovi... Dříve o byt faráře nestaral se nikdo, na postel mu teklo...“ zapisuje Bezdíček do kroniky.

Mezitím se změnil patron. 19. 2. 1900 zemřel svobodný pán Antonín Dobřenský na své zotavené v Griesu v jižním Tyrolsku. Vdova, Anna Marie Dobřenská z Dobřenic, rozená Kolovrat-Krakovská, nechala vybudovat novou hrobku v Záměli u sv. Marka. Za úřední asistence byly vyzdviženy tři

šlechtické mrtvoly a 3. 11. 1901 převezeny do Záměle.

Vdova nebyla o nic štedřejší než její manžel a k plánované přestavbě kostela svolit nechce. 1902 je ovšem přislíbena oprava a snad i zvětšení kostela a nezbytná oprava fary navržená známým stavitelem Hernychem z Ústí nad Orlicí. Karel Tichý z Kostelce připravuje plány a začíná bourat starou faru. To by ale nebyla Sopotnice, aby se něco nezvrtlo. Jelikož nebyla potřebná povolení, je práce zastavena a mladý farář se ocitá bez střechy nad hlavou. Podle svých slov v kronice „sedm měsíců z části ve škole, z části v konírně bydlel.“ Nová fara je dostavěna příštího roku a je jí dáno č. p. 32. Podaří se ještě nahradit zničený kříž z roku 1806 novým, dřevěným a pak už nic.

VELKÁ PŘESTAVBA KOSTELA SV. ZIKMUNDA 1912

Deset let trvá, než je svoleno k přestavbě kostela. 1910 farář ve schůzi zastupitelstva vysvětluje situaci a obec mu povoluje na „přestavbu a přístavbu“ 2 200K. Ještě roku 1911 navrhuje řídící učitel Josef Podhájecký, aby požádali biskupa o zapůsobení na paní patronku. Plány Karla Tichého neschvaluje místodržitelství (nejvyšší zemský úřad c.k. hierarchie podléhající přímo císaři Františku Josefu I., resp. vládě) v Praze, plány B. Dvořáka jsou zase příliš drahé (nakonec je realizovali). Po dohodě hraběnka přislíbujíc 35 tisíc zl. Stavitelem Ant. Koukalem je 13. 5. t. r. započato stržení staré lodi. Práci zdržovalo deštivé počasí.

Zdi byly až 160 cm silné a bylo s podivem, že tolik vydržely. Kameny v nich byly téměř jen naházené a místy chyběla malta. O katastrofálním stavu svědčí poznámky, že pískovcová dlažba v lodi byla proslapaná, lavice sešlé, nepohodlné, v některých se už nedalo ani klečct. Na zdi na plátně malovaná křížová cesta, ale obrazy byly potrhány. Dřevěný kazetový strop pocházel z doby okolo r. 1600, ve střední části byl obraz sv. Zikmunda, trámy na koncích uhnílé a celý strop musel být podepřen dvěma podélnými trámy. Střecha byla šindelová. Při otloukání omítky byly nalezeny dva postranní na zdi malované barokní oltáře, prý vhodné spíš do bytu než kostela. Na pravé straně freska Krista na kříži s Bl. Rodičkou Boží a Sv. Janem datovány okolo r. 1840 a nápisy: „Nemo dobet in ecclesia publice docere aut sacramenta administrare, nisi vite vocatus“; v presbytáři pak „Chozením do kostela nic nezkažíš.“ Za hlavním oltářem je dodnes patrné zazděné původní gotické okno.

10. 6. 1912 započalo vyzdívání základů.

Školní kronika uvádí v den 30. 6. slavnostní položení základního kamene a posvěcení potštejnským farářem Antonínem Šindelářem. Do presbytáře darovala roku 1915 hraběnka Dobřenská dvě nová vitrážová okna od fy Škarda z Brna, pozlacovačem Josefem Rousem byly opraveny a pozlaceny oltáře a kazatelna. Na oltář položili novou pískovcovou desku a pořídili 12 nových lavic. Obyvatelé se složili na nový pluvniál, křížek, antipendia, příkrývky, ornáty a jiné. Výbava mešního prádla překvapila i vizitaci. Z velké části byla i dílem pilných a obratných rukou sopotnických žen, které ji zdobily paličkovanými a háčkovanými krajkami. Ukázky jejich práce byly prezentovány i na výstavě věnované tradici paličkové krajky. Byla pozlacená schránka na ostatek sv. Kříže a prohlédnuta cínová křtitelnice ze začátku 18. století. Pod dlažbou bylo nalezeno asi 40 mincí ze 17. st.

Na důkaz všeho nechal farář starý kostel vyfotografovat zvenčí i vnitřku řídícím učitelem Vladykou z Hejnic. Fotografie jsou vlepeny do farní kroniky.

Lod' byla postavena zcela nová, delší než původní, která nedostačovala, s dřevěným ornamentálně zdobeným stropem. Byl do ní začleněn původní portál se znakem Zárubů z Hustířan. Prostince a neodborně malovaný presbytář byl nově vyzdoben. Malbu stropu, presbytáře a vítězného oblouku vedl akademický malíř z Prahy Ant. Häusler. Rostlinné ornamenty a freska v oblouku jsou pěknou ukázkou secesního prvku v jinak novogotickém rázu kostela. Přišly na 1650 zl.

16 lavic s podlážkou vypracoval sopotnický truhlář Kubíček. Roku 1915 ještě darovala paní hraběnka nové oltáře - Mariánský a sv. Jana Nepomuckého. Jsou dílem řezbáře Josefa Rouse z Chrudimi. Na kůr byly pořízeny i nové jedenáctirejstříkové varhany fy Ant. a Jos. Mölzer z Kutné Hory.

27. října 1912 byl biskupským vikářem slavnostně nový kostel posvěcen.

Přestavba a všechny opravy stály Σ 37 939, 30	
12 148,80	ze záduší
2 679	výnos lesa za 3 roky
1 172,20	záloha hraběnky, která se má splatit z výnosu lesa
1 000	dar Jeho Veličenstva
12 939,30	dar patronky
3 000	dar osadníků
4 000	výnos sbírky
1 000	beneficiata

Kostel byl pojištěn u Aezecuration generali na 50 000 K; věž na 5 700 K; márnice na 850 K; fara na 11 000 K a hospodářské budovy na 4 980 K.

Roku 1914 se ozval potštejnský patronátní úřad s upomínkou o zaplacení povoleného příspěvku 2 200 korun.

Schody ke kostelu byly pořízeny až roku 1930.

Tolik historie okolo jediného kostela a dvou farářů. Za dobu tak krátkou, v poměru k zmiňovanému výročí, to rozhodně stojí zato.

Na druhou stranu je ale třeba uznat, že kostel, který si i po všech přestavbách udržel (novo)gotický ráz, není úplně běžná záležitost. Baroko bylo slohem natolik agresivním, že i symbol české gotiky, chrám sv. Víta, je uvnitř vybaven barokně. Venkovské kostely, kaple, boží muka a sochy, jsou téměř všechny barokní produkce nebo alespoň přestavby.

A tak až půjdete okolo, podívejte se, jak vypadá ten náš kostel v sousedství renesančně - barokní zvonice, barokní márnice a barokní sochy Jana Nepomuckého umístěné po několika nehodách, které ji poškodily, do svahu před kostelem. Už kvůli němu stojí za to, všimnout si výročí, za které vděčíme arcibiskupovi, který dal přednost hrobce v městě Kłodzku, kde ho v mládí Panna Maria varovala před nehodným životem, i když by měl vlastně ležet ve svatém Vítu a nechat se fotit turisty. Takhle si v klidu odpočívá v kłodzkém kostele a davy turistů směřují spíš na deset minut vzdálenou tržnici.

A pokud by toto výročí nestačilo, rychle se blíží další. Roku 2012 bude kostel slavit sté narozeniny.

Podle farní kroniky vybrala Hana Prachařová

Děkujeme všem, kteří přispěli článkem do našeho zpravodaje. Připomínáme zároveň, že uzávěrky jsou vždy poslední den ve čtvrtletí (tedy 31.3., 30.6., 30.9. a 31.12.). Své příspěvky prosíme zasílejte na sopotnickyzpravodaj@seznam.cz, popř. zanechte na CD či disketě (příp. i na papíře) na obecním úřadě. Děkujeme. Redakce

Chyba tisku vyhrazena.

Vydává Obecní úřad Sopotnice. Vychází nepravidelně. Tiskne OÚ Sopotnice.
Tisk povolil OÚ Ústí nad Orlicí. Reg. č. 4/95. Vydáno 4.7.2006